

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 734/ 26 marca 2023 ISSN 2080-0010

V Niedziela Wielkiego Postu

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Ez 37, 12-14

Czytanie z Księgi proroka Ezechiela: Tak mówi Pan Bóg: «Oto otwieram wasze groby i wydobynam was z grobów, ludu mój, i wiodę was do kraju Izraela, i poznacie, że Ja jestem Pan, gdy wasze groby otworzę i z grobów was wydobędę, ludu mój. Udzielę wam mego ducha, byście ożyli, i powiodę was do kraju waszego, i poznacie, że Ja, Pan, to powiedziałem i wykonam» – mówi Pan Bóg.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 130 (129), 1b-2. 3-4. 5-7a. 7b-8

Bóg Zbawicielem, pełnym miłosierdzia

Z głębokości wołam do Ciebie, Panie, *
Panie, wysłuchaj głosu mego.
Nachyl swe ucho *
na głos mojego błagania.

Jeśli zachowasz pamięć o grzechach, Panie, *
Panie, któż się ostoi?
Ale Ty udzielasz przebaczenia, *
aby Ci służono z bojaźnią.

Pokładam nadzieję w Panu, †
dusza moja pokłada nadzieję w Jego słowie, *
dusza moja oczekuje Pana.
Bardziej niż strażnicy poranka *
niech Izrael wygląda Pana.

U Pana jest bowiem łaska, *
u Niego obfite odkupienie.
On odkupi Izraela *
ze wszystkich jego grzechów.

DRUGIE CZYTANIE

Rz 8, 8-11

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Rzymian: Bracia: Ci, którzy według ciała żyją, Bogu podobać się nie mogą. Wy jednak nie żyjecie według ciała, lecz według Ducha, jeśli tylko Duch Boży w was mieszka. Jeżeli zaś ktoś nie ma Ducha Chrystusowego, ten do Niego nie należy. Skoro zaś Chrystus w was mieszka, ciało wprawdzie podlega śmierci ze względu na skutki grzechu, duch jednak ma życie na skutek usprawiedliwienia. A jeżeli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, co wskrzesił Chrystusa Jezusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciało mocą mieszkającego w was swego Ducha.

Oto słowo Boże

DŹK DFN98 9K 5 B; 9 @

J 11, 25a. 26

Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem, kto we Mnie wierzy, nie umrze na wieki.

EWANGELIA

J 11, 1-45

Słowa Ewangelii według Świętego Jana: Był pewien chory, Łazarz z Betanii, ze wsi Marii i jej siostry, Marty. Maria zaś była tą, która namaściła Pana olejkami i włosami swoimi otarła Jego nogi. Jej to brat, Łazarz, chorował. Siostry zatem posłały do Niego wiadomość: «Panie, oto choruje ten, którego Ty kochasz». Jezus, usłyszawszy to, rzekł: «Choroba ta nie zmierza ku śmierci, ale ku chwale Bożej, aby dzięki niej Syn Boży został otoczony chwałą». A Jezus miłował Martę i jej siostrę, i Łazarza. Gdy posłyszał o jego chorobie, pozostał przez dwa dni tam, gdzie przebywał. Dopiero potem powiedział do swoich uczniów: «Chodźmy znów do Judei». Rzekli do Niego uczniowie: «Rabbi, dopiero co Żydzi usiłowali Cię ukamienować i znów tam idziesz?» Jezus im odpowiedział: «Czyż dzień nie liczy dwunastu godzin? Jeśli ktoś chodzi za dnia, nie potyka się, ponieważ widzi światło tego świata. Jeżeli jednak ktoś chodzi w nocy, potknie się, ponieważ brak mu światła». To powiedział, a następnie rzekł do nich: «Łazarz, przyjaciel nasz, zasnął, lecz idę go obudzić». Uczniowie rzekli do Niego: «Panie, jeżeli zasnął, to wyzdrowieje». Jezus jednak mówił o jego śmierci, a im się wydawało, że mówi o zwyczajnym śnie. Wtedy Jezus powiedział im otwarcie: «Łazarz umarł, ale raduję się, że Mnie tam nie było, ze względu na was, abyście uwierzyli. Lecz chodźmy do niego». A Tomasz, zwany Didymos, rzekł do współuczniów: «Chodźmy także i my, aby razem z Nim umrzeć». Kiedy Jezus tam przybył, zastał Łazarza już od czterech dni spoczywającego w grobie. A Betania była oddalona od Jerozolimy około piętnastu stadiów. I wielu Żydów przybyło przedtem do Marty i Marii, aby je pocieszyć po utracie brata. Kiedy więc Marta dowiedziała się, że Jezus nadchodzi, wyszła Mu na spotkanie. Maria zaś siedziała w domu. Marta więc rzekła do Jezusa: «Panie, gdybyś tu był, mój brat by nie umarł. Lecz i teraz wiem, że Bóg da Ci wszystko, o cokolwiek byś prosił Boga» Rzekł do niej Jezus: «Brat twój zmartwychwstanie».

Ciąg dalszy na stronie 2

W Klimatach:

- X Misterium Męki Pańskiej 2
- Wystawa malarstwa Stanisława Kochańskiego w Galerii Dzwonnica 2
- Siedem psychologicznych sposobów na walkę z pokusą. 2
- Czemu jeszcze bojaźliwi jesteśmy? 3
- Z Dzienniczka Siostry Faustyny 3
- Czy z każdego grzechu trzeba się spowiadać od razu? 3
- 31 marca br godz. 18.30 - Droga krzyżowa w intencji kapłanów .. 4
- Nabożeństwo w pierwszą sobotę miesiąca 4
- Przekaż 1% podatku na Fundację Ecclesia Villanovensis 4

KOMENTARZ

W relacjach Ewangelii znajdujemy tylko dwa fragmenty, w których jest mowa o tym, że Jezus zapłakał. Dzisiejszy, w którym słyszemy, że Jezus zapłakał przy grobie Łazarza i drugi, wspomniany w Ewangelii wg. Łukasza, kiedy Jezus, zbliżając się w swoim triumfalnym wjeździe do Jerozolimy, zapłakał nad całym miastem, które nie rozpoznało czasu swojego nawiedzenia.

Także słowa Jezusa skierowane do płaczących nad Nim niewiast w czasie drogi krzyżowej potwierdzają, że smutek wyrażony przez płacz dotyczy całej, pogrążonej w śmierci ludzkości. Nie tylko Łazarz czy ówczesni mieszkańcy Jerozolimy są obiektem troski Jezusa, ale my wszyscy, wszyscy ludzie od zarania dziejów. I dlatego postanowił nas wszystkich wybawić od śmierci poprzez Swoją mękę i śmierć na krzyżu.

Ks. dr Waldemar R Macko

X Misterium Męki Pańskiej

Marta Mu odrzekła: «Wiem, że powstanie z martwych w czasie zmartwychwstania w dniu ostatecznym». Powiedział do niej Jezus: «Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, to choćby umarł, żyć będzie. Każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze na wieki. Wierzysz w to?» Odpowiedziała Mu: «Tak, Panie! Ja mocno wierzę, że Ty jesteś Mesjasz, Syn Boży, który miał przyjść na świat». Gdy to powiedziała, odeszła i przywołała ukradkiem swoją siostrę, mówiąc: «Nauczyciel tu jest i woła cię». Skoro zaś tamta to usłyszała, wstała szybko i udała się do Niego. Jezus zaś nie przybył jeszcze do wsi, lecz był wciąż w tym miejscu, gdzie Marta wyszła Mu na spotkanie. Żydzi, którzy byli z nią w domu i pocieszali ją, widząc, że Maria szybko wstała i wyszła, udali się za nią, przekonani, że idzie do grobu, aby tam płakać. A gdy Maria przyszła na miejsce, gdzie był Jezus, ujrawszy Go, padła Mu do nóg i rzekła do Niego: «Panie, gdybyś tu był, mój brat by nie umarł». Gdy więc Jezus zobaczył ją płaczącą i płaczących Żydów, którzy razem z nią przyszli, wzruszył się w duchu, rozrzewnił i zapytał: «Gdzie go położyliście?» Odpowiedzieli Mu: «Panie, chodź i zobacz!» Jezus zapłakał. Żydzi więc mówili: «Oto jak go miłował!» Niektórzy zaś z nich powiedzieli: «Czy Ten, który otworzył oczy niewidomemu, nie mógł sprawić, by on nie umarł?» A Jezus, ponownie okazując głębokie wzruszenie, przyszedł do grobu. Była to pieczara, a na niej spoczywał kamień. Jezus powiedział: «Usuńcie kamień!» Siostra zmarłego, Marta, rzekła do Niego: «Panie, już cuchnie. Leży bowiem od czterech dni w grobie». Jezus rzekł do niej: «Czyż nie powiedziałem ci, że jeśli uwierzysz, ujrzysz chwałę Bożą?» Usunięto więc kamień. Jezus wznosił oczy do góry i rzekł: «Ojcze, dziękuję Ci, że Mnie wysłuchałeś. Ja wiedziałem, że Mnie zawsze wysłuchujesz. Ale ze względu na otaczający Mnie tłum to powiedziałem, aby uwierzyli, że Ty Mnie posłałeś». To powiedziawszy, zawołał donośnym głosem: «Łazarzu, wyjdź na zewnątrz!» I wyszedł zmarły, mając nogi i ręce przewiązane opaskami, a twarz jego była owinięta chustą. Rzekł do nich Jezus: «Rozwiążcie go i pozwólcie mu chodzić». Wielu zatem spośród Żydów przybyłych do Marii, ujrawszy to, czego Jezus dokonał, uwierzyło w Niego..

Oto Słowo Pańskie

W sobotę 1 kwietnia (u progu Wielkiego Tygodnia, w wigilię Niedzieli Palmowej) o godz. 15.00 Góra Kalwaria przeistoczy się w Nową Jerozolimę a na jej ulicach, jak przed wiekami, odegrane zostanie Misterium Męki Pańskiej, objęte honorowym patronatem przez kard. Kazimierza Nycza.

– Będą to największe i jedyne takie rekolekcje na Mazowszu prowadzone cyklicznie od 2010 r. przez Bractwo Misterium Męki Pańskiej. To niezwykle wydarzenie, wprowadzi nas w przeddzień Niedzieli Palmowej w dynamiczny sposób w przeżywanie Paschy i Misterium Wielkiego Tygodnia – podkreślają organizatorzy. – Wejdziemy w przestrzeń miejską, aby pokazując Mękę Jezusa Chrystusa dać świadectwo naszej wiary – dodają.

W organizację Misterium Męki Pańskiej jest zaangażowanych ponad sto osób, które poprzez słowo, muzykę i grę aktorską przypomną zarówno wydarzenia sprzed dwóch tysięcy lat. – Sięgając do pięknej tradycji XVIII-wiecznej Nowej Jerozolimy (obecnie Góry Kalwarii), w której corocznie odbywały się misteria na Mazowszu wskrzeszamy historię i tożsamość naszej Małej Ojczyzny – dodają.

W tym roku organizatorzy zapowiadają pewne zmiany – sceny będą ustawione na jednej płaszczyźnie na wzniesieniu kościoła Na Górcie, co – jak wyrażają nadzieję organizatorzy – poprawi komfort oraz pozwoli uczestnikom zobaczyć i usłyszeć detale, które wcześniej umykały podczas „wędrowania w tłumie”.

– Zmiana w bardziej statyczną formę stworzy lepsze warunki do refleksji, zadumy i modlitwy, o którą czasem trudno w czasie przejść między scenami, kiedy każdy szuka miejsca, żeby lepiej widzieć – podkreślają organizatorzy.

Ze sceny wybrzmie wierszowany tekst Jacka Kowalskiego, wzbogacony o sceny w Ogrójcu i Sądu Sanhedrynu oraz zmodyfikowaną scenę historyczną. Jak podkreślają organizatorzy, będzie to Misterium w nowym wykonaniu, z nowymi pomysłami, nowymi aranżacjami, historycznymi dodatkami, ale z tym samym przesłaniem co zawsze – że Jezus Chrystus dobrowolnie poniósł męczeńską śmierć dla naszego Zbawienia.

– Dziesiąte Misterium to także szczególna okazja do przyjrzenia się jak ewoluowało ono przez te lata i jakie owoce przyniosło. Dla jednych niewątpliwie stało się swoistą atrakcją turystyczną – rekonstrukcją historyczną do obejrzenia, dla innych – głębokim duchowym przeżyciem, czasem nawet prowadzącym do nawrócenia. Zarówno dla jednych jak i drugich pragniemy przygotować Misterium, które – mamy nadzieję – zapamiętają do końca życia – podsumowują.

Misterium rozpocznie się 1 kwietnia o godz. 15.00 na Rynku Miejskim w Górze Kalwarii. Wcześniej o godz. 12:00 w sanktuarium św. o. Stanisława Papczyńskiego na Mariankach będzie celebrowana Msza święta, po której odbędzie się błogosławieństwo relikwiami.

Źródło: <https://archwwa.pl/wydarzenia/x-misterium-meki-panskiej/>

Siedem psychologicznych sposobów na walkę z pokusą.

Czterdzieści dni Jezusa na pustyni oraz czterdzieści dni Wielkiego Postu jego uczniów – czyli nas – nie są przypadkowe. Biblijna pustynia to nieprzyjazna przestrzeń, którą należy przebyć, aby dojść do ziemi obiecanej; długi czas, ale kończący się widocznym celem; trudne doświadczenie, z którego wraca się przemienionym. Do tradycyjnych środków duchowych walki z pokusą – modlitwy, postu i jałmużny – warto dołączyć siedem psychologicznych sposobów walki z pokusą.

Jakie to sposoby? Chodzi o: pracowanie nad zdrowymi nawykami; zadbanie o właściwy poziom glukozy we krwi; wsłuchiwanie się w wewnętrzny głos; wzmocnienie woli; uwzględnienie ciała; „rachunek sumienia” i odwracanie uwagi.

Cały artykuł znajduje się na stronie: <https://deon.pl/czytelnia/siedem-psychologicznych-sposobow-na-walke-z-pokusa-trzeci-ci-sie-spodoba,2449151>

Czemu jeszcze bojaźliwi jesteśmy?

Jeżeli Bóg jest względem nas tak Miłosierny, że nie tylko chętnie przebacza winy, ale nawet wyszukuje grzeszników i otwiera z radością ramiona na powitanie powracających, jeżeli ma dla nas uczucie prawdziwego Ojca Miłosierdzia, my winniśmy mieć dla Niego uczucie dzieci, których główną cechą jest ufność i miłość.

Patrzmy na dziecię, jak przy najmniejszym niebezpieczeństwie przypomina, że ma matkę i zaraz do niej ucieka. Jakże wówczas czuje się bezpiecznie, jak spokojnie na jej tonie zasypia! Gdzie indziej trwożliwe i bojaźliwe, ale gdy jest przy matce, czuje się silne i jakby spoza wału obronnego wyzywa swoich nieprzyjaciół, zapominając o swojej słabości i grożących niebezpieczeństwach. (...) Tak nam trzeba z ufnością zwracać się do Boga. Bóg ustami proroka powiada: „Czyż może niewiasta zapomnieć o swym niemowlęciu, ta która kocha syna swego łona? A nawet gdyby ona zapomniała. Ja nie zapomnę o tobie” (Iz 49,15). (...)

Jakże te słowa Pisma Świętego] przeczą zapatrywaniu na Boga tych, którzy chcą wiedzieć w Nim tylko nieugiętego Pana z mieczem w ręku, co z nieubłaganą surowością domaga się tego, czego rzekomo nie dał, co zbiera to, czego nie posiał. Gdybyśmy mogli (...) teraz spojrzeć na biedną Dziecinę w stajence betlejemskiej, co roni łzy za nas; gdybyśmy Go [Jezusa] podziwiali przy warsztacie

u stóp Maryi i Józefa; gdybyśmy szli za Nim w Jego apostołskich pracach, jak oblany potem idzie od miasteczka do miasteczka, by głosić Ewangelię ubogim; gdybyśmy własnymi oczami patrzyli na tego litościwego Samarytanina, co się stał przyjacielem wszystkich strapionych, ostoją słabych, używającego Swojej wszechmocy tylko do leczenia chorých, uśmierzania burz morskich; gdybyśmy widzieli tego Dobrego Pasterza, z którego ust płynął miód i mleko, którego natchnione słowa tak głęboko wnikały w serce słuchaczy, mielibyśmy wówczas o Nim pojęcie prawdziwsze - jako Ojca Miłosiernego, pełnego prostoty w obcowaniu, otoczonego dobrą dziatwą, której łaskawie błogosławi i pieści; łaskawego dla największych grzeszników, którym grzechy odpuszcza; nie wahającego się nawiedzać celników (...).

Wówczas Jego spojrzenie ożywiałoby naszą nadzieję, Jego słowa wnosilyby w dusze nasze pokój i pociechę, a wyrzuty sumienia powoli zmieniałyby się w świętą żalność, żal za grzechy - w łzy, łzy w radość, a radość w miłość.

O, ludzie małej wiary, czemuż jeszcze wątpicie? O to ten wielki Bóg, nieskończonego majestatu, zamiast przerażać, pragnie być naszym schronieniem.

Ale po co wspominam o chwale i potędze Zbawiciela naszego w niebie? Spójrzmy na ołtarz: oto Baranek Boży jest tutaj czulszy, tkliwszy i o wiele przystępniejszy aniżeli w Swoim życiu ewangelicznym. (...) Zbliży się tu bez bojaźni, bo tu Jezus żąda tylko miłości. (...) Słuchajmy w milczeniu, co mówi ten przybytek ołtarza, ten stół przenajświętszy, który nie wyklucza nikogo, do którego Ojciec rodziny zaprasza, abyśmy razem zasiedli. Czemuż w sercu żyjemy jeszcze uczucie bojaźni i nieufności? „Czemu bojaźliwi jesteście?” (Mt 8,26). Zaprawdę, w każdej świątyni katolickiej Jezus ogarnia nas i przepaja Swoim miłosierdziem, gdyż tu wszystko głosi przebaczenie, gdyż tu wszystko wlewa ufność w nasze serca. Tu woda zbawienia zatapia nasze grzechy, odradza i uświęca. Tu święty balsam przy bierzmowaniu utwierdza nas siłą Ducha Jezusowego i leczy z wrodzonej naszej słabości. Tu trybunały miłosierdzia, w których nasz Sędzia staje się teraz naszym obrońcą. Nad głowami wznosi się sklepienie, zasłaniając przed niebem, by nas bronić przed gromami sprawiedliwości. Wszędzie widzimy ołtarze, na których kapłani składają niekrwawą ofiarę, w której Krew Odkupiciela płynie strugami, zalewa nas, uświęca, odradza, uszlachetnia i przebóstwia. I czemuż jeszcze bojaźliwi jesteśmy?

ks. Michał Sopoćko,
spowiednik św. s. Faustyny Kowalskiej

Fragment książki
pt. „Miłosierdzie Jego na wieki.
Rozważania o Bożym miłosierdziu”
wybrany przez Wspólnotę Miłosierdzia
Bożego i Matki Bożej Miłosierniej

Z Dzienniczka siostry Faustyny

MIŁOSIERDZIE PAŃSKIE OGARNIA CAŁE STWORZENIE,
SZCZEGÓLNICIE GRZESZNIKÓW

[Niech pokładają] nadzieję w miłosierdziu Moim najwięksi grzesznicy. Oni mają prawo przed innymi do ufności w przepaść miłosierdzia Mojego. Cóрко Moja, pisz o Moim miłosierdziu dla dusz znękanych. Rozkosz mi sprawiają dusze, które się odwołują do Mojego miłosierdzia. Takim duszom udzielam, łask ponad ich życzenia. Nie mogę karać, choćby ktoś był największym grzesznikiem, jeżeli on się odwołuje do Mejej litości, ale usprawiedliwiam go w niezgłębionym i niezbadanym miłosierdziu Swoim. Napisz: nim przyjdę jako Sędzia sprawiedliwy, otwieram wpierw na oścież drzwi miłosierdzia Mojego. Kto nie chce przejść przez drzwi miłosierdzia, ten musi przejść przez drzwi sprawiedliwości Mojej... (Dz 1146)

Czy z każdego grzechu trzeba się spowiadać od razu?

Jak dobrze wiemy z nauki Kościoła, grzechy dzielą się na powszednie i ciężkie. W czym tkwi ich różnica i czy z każdego grzechu trzeba od razu się spowiadać?

Obecnie w teologii moralnej, czyli tej, która zajmuje się naszym postępowaniem i jego skutkami, częściej mówi się i pisze o tym, że grzechy dzielą się na śmiertelne (ciężkie) i powszednie (lekkie). W gruncie rzeczy chodzi o to samo, ponieważ nazewnictwo nie jest tu najważniejsze, ale to, czy popełniony przeze mnie grzech zagraża mojemu zbawieniu, a więc mojemu życiu wiecznemu, czy też nie wpływa bezpośrednio na to, że po tym życiu będę oglądał Pana Boga twarzą w twarz jako człowiek wiecznie szczęśliwy.

Zgodnie z nauką Kościoła katolickiego grzech to wykroczenie przeciw rozumowi, prawdzie, sumieniu. To brak miłości względem Boga, drugiego człowieka i samego sie-

bie. Niszczy on naturę ludzką i godzi w naszą solidarność (por. Katechizm Kościoła Katolickiego, n. 1849). Tak naprawdę grzech niszczy relacje między osobą grzeszącą i Stwórcą, między grzesznikiem a innymi ludźmi, oraz uderza w tego, kto grzeszy. Innymi słowy – to rodzaj autodestrukcji.

W przypadku grzechu śmiertelnego istnieją jednocześnie następujące okoliczności: odnosi się on do bardzo ważnej sprawy (poważna materia), jest dokonany w pełni świadomości (pełna świadomość) i z premedytacją (pełna dobrowolność). Precyzując owe 3 warunki, całkowita dobrowolność polega na tym, że nie tylko popełniam grzech, dopuszczam się go, ale pragnę go popełnić, chcę to zrobić; dalej –

jestem świadom znaczenia grzechu i jego konsekwencji, czyli wybieram zło w pełni świadomie; a jeśli chodzi o jego poważną materię, to wyznaczają ją np. Boże przykazania – ich przekroczenie to grzech śmiertelny (takimi grzechami są też te tzw. wołające o pomoc do nieba, czyli: bratobójstwo, sodomia, uciskanie ubogich, wdów, sierot czy wstrzymywanie należnej zapłaty pracownikom). Aby na powrót uzyskać stan łaski uświęcającej, w przypadku grzechów śmiertelnych, należy jak najszybciej skorzystać z sakramentu pokuty i pojednania. Nie można niejako „samemu” oczyścić się z ich ciężaru. Konieczna jest spowiedź. CDN...

www.niedziela.pl

V Niedziela Wielkiego Postu – 26 marca 2023 r.

- Nabożeństwo Gorzkich Żali zostanie odprawione dziś o godz. 17.00. Po nabożeństwie modlić się będziemy za zmarłych polecających w wspominkach rocznych.
- Nabożeństwo Drogi Krzyżowej w naszym kościele odprawiane jest w każdy piątek Wielkiego Postu w następujących godz.: o 12.30. – dla dorosłych, o 16.30. – dla dzieci oraz o 18.30. – dla dorosłych, młodzieży, studentów i młodzieży pracującej.
- Dzisiaj rozpoczynamy parafialne rekolekcje wielkopostne. Nauki głoszone są na każdej Mszy św. W poniedziałek, wtorek i środę druga Msza św. wieczorna będzie odprawiana o godz. 19.00., a nie jak zwykle o godz. 18.00. Rekolekcje prowadzi o. Marek Kudach. Serdecznie zapraszamy.
- W piątek, 31 marca br. o godz. 18.30 zostanie odprawiona Droga Krzyżowa w intencji kapłanów. Rozważania poprowadzi Wspólnota Odnowy w Duchu Świętym a śpiew parafialny Chór "Sanctae Annae".
- Z piątku 31 marca, na sobotę 1 kwietnia w naszej parafii, odbędzie się kolejna Nocna Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy, w intencji "Zatrzymania aborcji". Adoracja rozpocznie się o godz. 19,00, a zakończy o godz. 7,00. Serdecznie zapraszamy parafian do modlitwy o dogodnej dla siebie porze. Więcej informacji na stronie internetowej naszej parafii i fb.
- W tym tygodniu przypada I sobota miesiąca. Msza św. wotywna o Niepokalanym Sercu NMP o godz. 7.00., a po Mszy św. nabożeństwo wynagradzające.
- W następną niedzielę, 2 kwietnia Wspólnota Odnowy w Duchu Świętym zaprasza dzieci wraz z rodzicami na kolejne Warsztaty Rodzinne. We współpracy ze wspólnotą młodzieżową spojrzymy na zbawcze wydarzenia nadchodzących Świąt paschalnych. Przeżyjemy razem ostatnie ziemskie chwile Pana Jezusa jakie poznamy na kartach Ewangelii. Każde dziecko będzie mogło wykonać własną kronikę Wielkiego Tygodnia. Zbiórka jak zwykle przy dzwonnicy. Warsztaty rozpoczną się o 12,30 w kanonii i potrwać około godziny. Zachęcamy do uczestnictwa i wspólnego przeżywania tego szczególnego czasu.
- Caritas Archidiecezji Warszawskiej tradycyjnie już, w okresie Wielkiego Postu, rozprawdza świece Wielkanocne. Środki uzyskane z tego tytułu przeznaczane są na potrzeby najuboższych dzieci. Caritas AW dofinansowuje Świetlice Środowiskowe, wyjazdy wakacyjne, funduje Stypendia Naukowe dla dzieci i młodzieży. Świece Caritas będzie można nabyć przed kościołem.
- Członkowie Kół Żywego Różańca zbierają przed kościołem ofiary na kwiaty do Grobu Pańskiego.
- W Niedzielę Palmową u naszych ministrantów będzie można nabyć palmy i wodę święconą, wspierając w ten sposób fundusz ministrancki.
- Zapraszamy wszystkich chętnych do śpiewania Ciemnej Jutrznii w Wielki Piątek i w Wielką Sobotę. Przypominamy, że Ciemna Jutrznia jest modlitwą brewiarzową o specjalnej, dostosowanej do dni Triduum treści. Jest ona wyrazem naszego czuwania z Chrystusem, a zarazem oczekiwaniem na Jego zmartwychwstanie.
- Koła Żywego Różańca zapraszają na codzienną modlitwę różańcową w Wielkim Poście w intencji: o potrzebne łaski dla naszej parafii. Modlitwę w kościele prowadzą poszczególne grupy parafialne: w poniedziałek o godz. 16.30., we wtorek, środę i czwartek o godz. 18.30., w piątek o godzinie 12.30., w sobotę o godz. 7.30., a w niedzielę o godz. 14.00.

Rekolekcje wielkopostne 26-29 marca 2023 r.

W poniedziałek, wtorek i środę druga Msza św. wieczorna będzie odprawiana o godz. 19.00. Rekolekcje prowadzi o. Marek Kudach.

Świece Wielkanocne Caritas można nabyć przed kościołem.

Środki uzyskane ze sprzedaży są przeznaczane na potrzeby najuboższych dzieci.

31 marca br. o godz. 18.30 Droga krzyżowa w intencji kapłanów.

Rozważania poprowadzi parafialna wspólnota Odnowy w Duchu Świętym. Śpiew poprowadzi chór parafialny "Sanctae Annae".

PIERWSZA SOBOTA MIESIACA 1 kwietnia 2023 r. godz. 7.00

Msza Święta, Różaniec i rozważanie jednej z tajemnic Różańca przez 15 minut.

Rozlicz PIT
i przekaz 1,5% podatku
na parafialną „Fundację Ecclesia
Villanovensis”
–numer KRS: 0000331641

Przełącz Twój

e-pity 2020
URUCHOM

www.parafiawilanow.pl
Program do rozliczenia PIT

Intencja Różańcowa Kół Żywego Różańca

od 12.03. do 9.04.2023

Módlmy się o umocnienie ducha pokuty,
aby wszyscy rozumieli
łaskę sakramentu pojednania.

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis

